

ἀναθυμίασις. Ἀναθυμίαση, exhalation, Ἡράκλειτος A 15 (DK I 147,25-29) τὴν ἀρχὴν εἶναι φησι ψυχὴν, εἴπερ τὴν ἀναθυμίασιν ἔξης τὰλλα συνίστησιν . . . τὴν μὲν τοῦ κόσμου ψυχὴν ἀναθυμίασιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ὑγρῶν . . . τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναθυμίασεως 12 Ζήνων τὴν ψυχὴν λέγει αἰσθητικὴν ἀναθυμίασιν.

ἀναιδής. Ἀναιδής/ἀναισχυντος, shameless, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ Διονύσῳ πομπὴν ἐποιοῦντο . . . ἀναιδέστατα εἰργαστ' ἄν.

ἀναιρεῖσθαι. Παίρνω/ἀποδέχομαι, take/accept, Ἐμπεδοκλῆς 3.7 ἄνθεα τιμῆς πρὸς θυητῶν ἀνελέσθατα. Πρβλ. λαμβάνειν, δέχεσθαι.

ἀναισιμος (ἀντίθ. αἰσιμος). Ἀνάρμοστος/ἀπρεπής, unfitting/unseemly, Ἐμπεδοκλῆς 27 αὐτὸν στάσις οὐδέ τε δῆρις ἀναισιμος ἐν μελέεσσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ἀνακηδής 1. Ξενοιαστος/γαζήνιας, careless/at peace with oneself, Δημόκριτος 174 χαίρει τε καὶ εορταῖ καὶ ἀναιηδής ἐστιν 2. Ἀμελής/ἀδιάφορος, negligent/indifferent, Δημόκριτος 254 μᾶλλον ἀναιηδέες γίγνονται.

ἀναλγησίη. Ἀναλγησία/ἀναισθησία, insensibility, Δημόκριτος 193 φρονήσιος ἔογον μέλλουσαν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης δὲ γενομένην μὴ ἀμύνασθαι.

ἀναλογία. Ἀναλογία (μαθηματική), proportion, Ἄρχύτας 2.6 ἐν ταύτᾳ <τῷ> ἀναλογίᾳ συμπίπτει ἡμερ τὸ τῶν μειζόνων ὅρων διάστημα μεῖον, τὸ δὲ τῶν μειόνων μεῖζον 2.14 ἐν ταύτᾳ τῷ ἀναλογίᾳ.

ἀναλοῦν. Δαπανῶ, expend, Δημόκριτος 280 οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας.

ἀναμιμνήσκεσθαι. Ἔνθυμοῦμαι, remember, Δημόκριτος 174 ὅταν τεν ἀναμνησθῇ.

